

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre . . . . . 8 K
Fél évre . . . . . 4 " .
Negyed évre . . . . . 2 " .
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitlér sora egy korona.

Közművelődési Egyesületünk.

— Cikksorozat. —

IV.

Ha Isten is úgy akarja, a háboru elkerülhető lesz. Midőn mi ifjainkat az iskolákban, tagjainkat az egyesületekben március 15-én és október 6-án a harcoló hősök példájával lelkesítjük a hazafias érzésre, hangsúlyoznunk kell, hogy békés időben is használhatunk a hazának. Midőn az ünnepélyek műsorában elérkeztünk ahhoz a ponthoz, hogy hallgatóságunkat fellekésztettük s szíveikben a hazaszeretet érzése erősebb lánggal ég, hívjuk fel figyelmüket, kérjük támogatásukat a Dunántúli Közművelődési Egyesület segítéséhez. Én például nem találok semmi különöset azon, ha a 48-as idők emlékének szentelt ünnepélyen valami tekintélyes egyéniség feláll és így szól:

— Mélyen tisztelt közönség! Ime hallottuk, hogy a nagy ősök életüket, vagyonukat, családi boldogságukat, nyugalmaikat áldozták a hazáért. Van nekünk most is egy ilyen hadseregünk, mely a haza és a magyar faj ellenségeivel küzd. De a mi seregünk a kultúrával harcol, nem karddal. Tőlünk a hazaszeretet nem kíván oly nagy áldozatot, mint őseinktől. Mi a jelen körülmények között a legnagyobbat cselekedjük, ha ellátjuk hadseregünket felszereléssel. Hadseregünk a Közművelődési Egyesület, felszerelése a könyv, a harmonium, az újság stb. E fegyverek előteremtéséhez adakozzon ki-ki pár fillért. Áldozunk a nagy ősök emlékének azzal a pár fillérrel, amit e hazafias célra adunk!

Az ily szónoklatnak nem maradhat el az eredménye.

Az egyesület népszerűsítő tevékenység kereteibe tartozzék az is, hogy egy alkalmas napon, hazafias ünnepély keretében, a megye minden rangú iskolája emlékezzék meg az egyesület feladatáról, elért eredményeiről. Tanítsuk meg ez alkalommal lelkesedni az ifjúságot a mi egyesületünkért. Ha az ily ifjúság kikerül az életbe, megértő, lelkes taborunk lesz.

Vegyen az egyesület egy-két vetítőgépet is s a képeket a hozzávaló előadással vagy kölcsönözze ki, vagy pedig az egyesületnek egy megbízottja járjon vele faluról-falura, ingyenes előadásokat tartani. Ez Magyarországon más közművelődési egyesületeinél nem újság. Szintén nem újság az sem, hogy alkalmas helyeken dalárdát szervez az egyesület s azt ellátja harmoniummal, kottával stb.

Megyénk különleges nyelvi viszonyai miatt népünk államellenes agitációnak van kitéve. A Cirill- és Mohar-egyesületek szent iratkákat, füzeteket, kalendáriumokat terjesztenek a nép között. Milyen jó volna,

ha az egyesület szerkesztetne a határszéli vendek és horvátok részére egy vend-magyar kalendáriumot, mely nemcsak magyar szellemű legyen, hanem ápolja a zalai származású történelmi nagyságok emlékét is. Azokra a muraközi horvátokra igen jó nevelő hatással lenne, ha a kalendáriumban Zrinyi horvát katonaságáról olvasnának, kik hűek voltak a magyarhoz. A megye magyar népe számára szintén szerkeszthetnénk naptárt, melyet olcsóbban kellene adni minden más naptárnál. Hogy pedig olcsóbban adhassuk, a megye összes üzleteit, iparvállalatait felszólíthatjuk hirdetések feladására. Ily módon a magyar termékeknek reklámot, népünknek pedig olcsó, nekilvaló kulturát csinálunk.

Magyarosító akciónk keretébe tartozik az inasközvetítés is. Ha az egyesületnek lapja lenne, az a lehető legjobban, legsikeresebben tudná közvetíteni ezt. A közvetítést kezdeményező tanító, jegyző vagy pap e lap révén sokkal megbízhatóbb értesülést szerezhetne a gyermek jövőendő gazdájáról, mint ha a munkaközvetítő intézettel lépne érintkezésbe Budapesten. Ez uton az a vend gyermek már most érezné az egyesület pártfogását s ha felnő, lelkes támogatónk lesz.

Ezekben számoltam be Közművelődési Egyesületünk ujjaszervezése alkalmával e téren szerzett tapasztalataimról. Szóljanak hozzá mások is, ők tán jobbat, kivihetőbbet tudnak ajánlani. Hogyha ennek az ősrégi kuruc megyének a társadalma, a Zrinyiek, Deákok és Fesztetítsek unokái összefognak: valamit tán mégis csak képesek leszünk csinálni. Mert már itt az ideje!

—ma.

Alsólendva a hordóhitelesítő hivatalért.

A szombati városi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Alsólendva nagyközség az előtt a pont előtt áll, hogy elveszíti a hordójelző hivatalát. Elveszíti még pedig azért, mert — mint kimutattuk — a vármegye évről-évre ráfizetett a hivatalra, annak dacára, hogy Alsólendva pénztára évenként 300 koronával járult a fentartáshoz. Hogy mit jelent nagy borteremő városunkra és vidékünkre a hordójelző hivatal megszüntetése, ezt bővebben — azt hisszük — felesleges volna fejtegetnünk. Talán elégséges lesz, ha megjegyezzük azt, hogy a jövőben — ha a hivatal megszűnik — Kanizsán kell hitelesíttetni hordóinkat.

Alsólendva képviselőtestülete azonban ismét sikra szállott, hogy megvédje a polgárság érdekeit. Multheti, szombati délutáni közgyűlésén egyhangulag elhatározta, hogy felir az alispánhoz, hogy a hordójelző hivatalt még a jövő, 1914. évben tartsa fenn, mert remélni lehet, hogy ezen egy év

alatt a hordójelző hivatali ügyét sikerül végleg rendezni. A jövő év esetleges deficitjét Alsólendva nagyközség hajlandó a vármegyének megtéríteni.

Ha tehát az alispán elfogadja városkánk igazán gavalléros ajánlatát, úgy a jövő évben még állni fog a lendvai hordójelző hivatal! S talán állni fog azután is . . .

*

A közgyűlés, mely iránt a városatyák elég szép érdeklődést tanúsítottak, a következőképp folyt le:

A hordójelző hivatalért.

Miután Toma János városbíró megnyitotta a határozatképes közgyűlést, Grassanovits Ottó főjegyző felolvasta Arvay Lajos alispánnak a városhoz intézett leiratát, amely szerint a vármegye az alsólendvai hordójelző hivatalt 1914. január elsejével megszünteti.

Az első hozzászóló Dr. Józsa Fábián városi képviselő volt. Dr. Józsa ismertette a hivatal nagy fontosságát borteremelő vidékünkre nézve, majd adatokat olvasott fel a hivatal forgalmáról. Komoly, indokolásokban gazdag felszólalása végén arra kérte a közgyűlést, hogy mondja ki, miszerint a hivatal fentartását továbbra is szükségesnek tartja s ezért a deficitet, melynek évi átlaga körülbelül 750 korona, hozzájárulásként a megyének megadja.

Bíró Lajos képviselő nem járul mindennek hozzá dr. Józsa indítványához, mert helytelennek tartja azt, hogy az egész hordójelző kerület érdekében egyedül Alsólendva hozzon áldozatot, noha abban a kerület községei is érdekeltek.

Isoó Ferenc ajánlja, hogy kérje meg a város alispánt, hogy az alsólendvai hordójelző hivatalt még az 1914. évben tartsa fenn, mert a városnak alapos reménye van arra, hogy ezen egy év alatt a hordójelző hivatali ügyét véglegesen megoldani sikerül. Az 1914. évi deficit megtérítésére pedig a város vállalon kötelezettséget.

A közgyűlés egyhangulag ilyen értelemben határozott.

Egyéb ügyek.

Toma János városbíró előterjeszti, hogy a „Nagysánc”-ba vezetett főcsatorna (az ernyőgyár átellenében) nyílást betonból kell kiépíteni, mert a csatornából kiömlő víz a partokat megromlítja. — A közgyűlés elhatározta, hogy ebben az ügyben megkeresi a szombathelyi kulturmérnöki hivatalt. A kulturmérnökséggel való értekezésre a közgyűlés Póllák Emil képviselőt kérte fel.

Ezután a közgyűlés elhatározta, hogy a községi pénztárt betérési lopás ellen 20,000 koronára biztosítja.

A közgyűlés elhatározta még, hogy az itt leszárt vagy levágott s külföldre szállított állatok marhaleveleinek a vágólajstromba vezetéseért marhalevelelkenként négy fillér díjat állapít meg, mely a szállító fél által (esetleg a tulajdonos által) a huszvizsgálónak fizetendő.

Toma János városbíró előterjesztette, hogy az állami ut közvezési munkálataival kapcsolatban az állami utnak egyrészt (a Kocsecky-féle ház előtt) felemelték és oldalán kerékkötő oszlopokat állítottak fel, ami szépsézet szempontból nem megfelelő. A közgyűlés a bíró előterjesztését tudomásul vette és kimondotta, miszerint felkéri az államépítészeti hivatalt, hogy a jelzett helyre vasorklátót állítson.

Végül a közgyűlés tudomásul vette főjegyzőnek ama bejelentését, hogy ő novemberben, az aljegyző pedig augusztusban veszi ki ez évi szabadságát.

Az üldözöttek.

Orosz zsidó menekültek Alsólendván.

— Kiküldött munkatársunktól. —

Akik hétfőn, a kora délelőtti órákban az utcán tartózkodtak, láthattak egy csapat embert, kiknek jellegzetes arcáról leritt a szenvedés, a keserűség. Orosz zsidó menekültek voltak ezek, akiket Kievv melletti rendezett, verejtékes munkával szerzett és jól művelt földjeikről, házaikból űztek el s tönkretettek kicsi vagyonukat, feldúlták jószágait. Virágzó gazdaságukból nem tudtak megmenteni egyebet, mint az életüket, amit most nyomorultán, kiverve hurcolnak országról-országra, faluról-falura...

Az egész karaván — hat kocsival — a Deutsch-fele kocsma udvarán ütött táborot, ahol munkatársunk felkereste őket és kérdéseket intézett a szomorú, elcsigázott, szájalomraméltó emberek vezetőjéhez. Az megható szavakkal esetele az orosz zsidóság szenvedéseit.

— Tíz család van itt együtt, — kezdé majdnem hibátlan németiséggel egy jól megtermett, ötven év körüli, szakállas férfi, kinek arcán a szenvedés és keserűség volt erősen, de szemében törhetetlen energia és az élni tudás, az élni akarás nemes lángja lobogott, — negyven-hatan vagyunk, uram; és miből élünk? Jóformán semmit sem tudtunk megmenteni abból a szép gazdaságból, amit fáradságos munkával szerztünk és munkáltunk...

— És miért kellett menekülnök? — kérdezte munkatársunk.

— Nagy sor ez, uram. Az orosz parasztság fel van zúdulva ellenünk, mert papjaik izgatják őket. Talán tetszett olvasni a legutóbbi kievi vérvadról? A pápák felhasználják ezt a középkorba való mesét, a parasztok meg elhiszik. Azután meg a mi egészséges kereskedelmünkkel nem tudnak versenyezni. Ez is egyik oka szenvedéseinknek. Az orosz papok, meg az urak azzal izgatják a népet, hogy azért éhezik, azért nincs semmije, mert mi feleszünk mindent előlük... Én például malomtulajdonos voltam. Szépen berendezett, modern gőzmalmom volt. Egy napon lefekvés előtt egy csomó paraszt rám tört. Legelő a pápa, keresztelt a kezében biztatta embereit. Szolgáimat és alkalmazottaimat, kik ellenálltak, agyonverték, magam családommal is csak nehezen tudtam menekülni a sötétség leple alatt. Mi a távolból visszazentem, épületeim lángokban állottak! Egész ifjúságom és java férfiorom munkájának gyümölcse oda, én pedig földönfutó lettem...

Két kövér könnyesepp fordult végig a szenvedéstől, baradás arcon. Felre fordultam, hogy meghatottságom elpalástoljam.

— A többiek sorsa hasonló az enyémhez,

— kezdé újra. — Van köztünk hat család, kiknek gyönyörű szántóföldjeik voltak; ma semmijük sincs...

— Hova igyekeznek, vagy mily céllal indulnak utnak?

— Délamerikába, Argentínába akarunk eljutni, hogy ott új életet kezdjünk. A hitközségek mindenütt, ahol átvonulunk, szívesen nyújtanak némi segédelmet s ebből tartjuk fenn magunkat. Itt, az öök szíves városában is gyűjtöttek számunkra ötven koronát, ruhát, meg különféle élelmiszereket...

— Hogy folyt le utazásuk eddigi része? Nem történt semmi bajuk utközben?

— Nem, hála Istennek. Azonban mégis volt, ami késleltetett bennünket. Nevezetesen Szamosújvárot karavánunk egyik tagjának a neje egy új embernek adott életet. Ez a körülmény gátfolt bennünket abban, hogy már e hónap elején nem voltunk Triesztben, hol a bécsi Rothschild báró küldöttje várt reánk, hogy hajón tovább utazzasson bennünket...

Szerencsés utat és jobb jövőt kívánt munkatársunk a kis csapatnak, melynek mindegyik tagja rokonszenves, de szívfacsaró alak. Szemeik kislírva, arcuk redős a sok szenvedéstől. Még az a kicsi ember is, ki még csak 2—3 hete látta meg a világot, olyan keserű flegmával és borús merengéssel tekint a világra; de szemében már az élet tüze szikrázik...

v. l.

Esetek.

Mikor a baba csacsog. — Ki szereti jobban a feleségét?

Baj-baj sokszor, mikor a kicsinyek ajka megnyílik s őszintén, naíval kérdezősködni kezdenek. Ez eset, melyet itt megírok, a napokban történt. Utaztam a kanizsai s fővárosi vonalon, mikor ez a mulatságos jelenet lefűszódott. Habár a jelek az ellenkezőjét mutatják, mégis itt van a nyár s a városok népe nyári üdülőhely után néz. Elegáns hölgy ült az egyik kocsiszakaszban, babaszerűen öltözött négy éves leányka kíséretében. A kupében több ur ül s hallgatagon temetkeznek az újságolvasásba. A kicsike kíváncsian körülnéz s látszik rajta, hogy bántja a csend s szeretne sok-sok kérdést intézni a mamához és a bácsikhoz. A mama észre is veszi a kicsike mozgolódását s halkán a fülebe súgja:

— Babi, itt nem szabad hangosan beszélni!

De a hallgatás nagy szenvedés a kis leány-nak s nem tudja elviselni. Kíváncsian fordul az anyjához:

— Anyuskám, miért nem szabad megmondani az apuskának, hogy mi Gyula bácsival voltunk sétálni?!

— Mert magam akarom neki megmondani, — feleli a mama bosszusan és pirulva.

— Az olvasásban néhány perc szünet s mindenki feltekint az újságjából.

— De hát miért küldesz ki mindig, mikor Gyula bácsi nálunk van? — folytatja a rettetés baba a kérdezősködést.

A mama idegesen szól rá a gyermekre:

— Hagyj már békében! Olvasni akarok...

A kicsi pár percig gondolkodik, majd újra szól:

— Gyula bácsi öreg, ugy-e? Van már tízéves is?!

A nő örömmel kap a szón:

— Bizony öreg. Van már tizenöt éves s ezért nem akarom, hogy vele játszd. Tehozád már nagyon idős!

Ebbe aztán belenyugszik a kis desputa. Az urak tovább olvasnak elmélyedve.

Egyszer a baba megint megszólal s rámutat az egyik urra:

— Nézd, mama! Annak az urnak éppen olyan nagy fekete bajusza van, mint a Gyula bácsinak!

A nevetés halk nesze vegyül a vonatkerekek monoton kattogásába, mire önagyúsága Sió-fokon idegesen száll ki a vonatból...

*

Egy hetési gazdához vendégségbe ment a sógor. Poharzatás közben aztán szó került a feleségről is.

— No komám, — kiált fel a vendég, — derék asszony a kend felesége!

— Hát bizony derék asszony, — szólt a házigazda és megsimogatja élete párjának arcát, — nem is adnám oda a fél világért. No de hát kendnek sincs oka a panaszra!

— Hát bizony nincs; engem is jó feleséggel áldott meg az ég! Nem adnám oda az egész világért sem!

Mikor a vendég elment, ezt mondja duzzogva az asszony:

— A sógor mégis csak jobban szereti a feleségét?

— Hát már mért?

— Ó az övét az egész világért nem adnám oda, kigyelmed meg csak a fél világért. Ő szereti jobban...

— Szereti a fenét, — indignálódik a gazda, — csak nagyobbbat tud hazudni, mint én!

Gyűjtötte: MIKI

Lampionokat és konfettit

nyári mulatságokra a legjutányosabb árban ajánl:

Balkányi Ernő papirkeresk. Alsólendva.

Éjjel.

Odakünn gyálazatos idő van. Nehéz cseppekben hull alá az ólmos eső, mely nagyokat koppanva csapódik a földre. A szél végig-végig szalad az utcákon, azután elpihen, mintha új erőt akarna gyűjtieni a következő rohamra.

Nem is csoda, ha az álom tündére hamarosan visszaröppen az égbe és a kis esőpséggel, Baracsi Ödön bankhivatalnok fiacskája nem tud aludni. Egy ideig csak halkán gügyög, azután felsír. Édesanyja felriad, a gyerek ágyacskájához siet, felveszi és úgy abajgatja, csicsijgatja. Aggódo tekintete odatéved a másik ágyra, fél, hogy a gyermek fölébreszti a férjét.

Az éjjeli méces fellobbanó lángjánál ekkor észreveszi, hogy az ágy üres.

— Szegény férjem, még mindig dolgozik. Persze, most van a mérlegzárás. De éjjel mégse kellene oly sokáig fennmaradnia.

A másik szobából vékony sávban szűrődik ki a világosság.

Az asszony elaltatja gyermekét és halkán kinyitja a szoba ajtaját. Férje csakugyan ott szorgoskodott az íróasztal mellett, amelynek minden fiókja ki volt húzva. A padlón, a székeken irományok hevertek összegyűrtve, összetépvé. A férfi éppen levelet írt, a nő csendesen ráborult.

— Édesem, már későn van...

— Ki az? Mi... te vagy! Hogy megijesztettél! Minek zavarsz? Tudod, hogy sok a dolgom!

— Nem kell mindent elvégezned, hiszen holnap is van nap! Azt gondoltam, úgy elmerül-

tél, hogy nem is veszed észre, az óra mutatója mennyire előresietett már...

— De igen... igen... menj csak aludni... mindjárt jövök... De menj hát már...

— A megfeszített munka izgatottá tesz...

— Különösen, ha zavarnak.

— Oly sápadt vagy, pihened kellene.

— Hagyj magamra, ha mondom. Sopánkodol, hogy mily soká ébren vagyok, mégis tartóztatss...

A nő megcsóválta fejét és visszafordult, hogy a hálószobába térjen. Ekkor az egyik széken férjének kis utazótáskáját vette észre. Néhány irat és néhány fehérnemű volt beledobva.

— Mi ez? Te utazni akarsz?

— Dehogy is akarok! Hiszen akkor csak szóltam volna! Most meg már gyanúsítás?

— Gyanúsítalak? Oh dehogy! Csak kérdelek, mert a táska a kamrában szokott lenni. De lám, az utibundád is itt van! Ödön, mit titkolsz előttem?!

— Bolond beszéd! Semmit! — felelé ingerülten a férj.

— De igen! Ez a rendetlenség, zavarod, ezek a készülődések... Te el akartál utazni! De igen! És pedig lopva, titokban, az éjjel! Ödön, az Isten szent szerelmére!... Fagyos hidegség borzongat, a szivemet vasmarkossal szorítja valami... Beszélj kérlek, beszélj!

S aztán odarohan az íróasztalhoz s mielőtt férje megakadályozhatta volna, felkapta a levelet, amely ott feküdt.

— Nekem szól! — sikoltotta a nő kétségbeesve, — tehát igaz! Igaz.

Aztán zokogva borult férje vállára.

— Édes, édes Ödön! miért nem tárod fel előttem szívedet? Valami baj fenyeget, hogy ki akarsz térni előle? Milyen vész ólálkodik körülöttünk? Honnan tör reánk? Ember, ne nézz szótlannul, némán, hanem beszélj! Ödön, én vagyok itt, a feleséged, hivatásrád, jogom van téled követelni, hogy mindent megmondj! Nézd, már nem sirok! Szemeim szárazok, erős vagyok, beszélhetsz...

A férfi tévoya tekintetével nézte a vergődő asszonyt.

— Mit gyötröd magad? Nos igen, holnap reggel hivatalos ügyben el akartam utazni. Korán reggel kell indulnom, nem lett volna időm búcsúzni. Hogy tehát ne nyugtalanokdjál, levélben, igen levélben akartam tudtadra adni. No igen. Ez az egész. Persze, hogy ennyi.

— Nem hiszem! — kiáltá szenvedélyesen a nő. — Érzem, hogy nem a valót mondtad.

Megragadta a férfi kezét.

— Nézz a szemembe! Ismételd, hogy gyötrelmeim hiábavalók...

A férfi kirántotta kezét és szinte durván rivalt az asszonnyra.

— Ne faggass! Hagyj magamra!

Hangja tompa volt, nehezen és szagatottan, hőrgöve beszélt, homlokára kiült a meggyötört sziv könnye: a verejték.

De a feleség nem engedett.

— Nem megyek. Ha kiversz bittal, visszajövök. Ha kizársz, betöröm az ajtót. Ha csak egy tapodtat teszel, árnyéknak szegődöm. Tudni akarom a valót!

HIREK.

Néma hódolat.

Mikor távol vagyok tőled,
Olyan közel vélek:
Élnevezlek galambomnak,
Lelkem szerelmének;
A fejemet rád hajtom
Dobogó kebledre,
Elmerülök valami nagy,
Mondhatatlan boldogságos,
Édes szerelemben...

Mikor közel vagyok hozzád,
Olyan messze látlak,
Mint ha volnál a lakója
Az ég csillagának:
Csak énekelk szótlan, némán,
Mindent eltemetve:
Égő vágyat, boldogságot,
Valami nagy ölthatatlan,
Fájó szerelemben...

(Vashidegkút)

Vidaföldi OSSKÓ IRNÁK.

Leszedték egy ház tetejét,

szép komótosan egyenkint lehordták a zsindelet a földre, fogtak egy fűrészt, kifűrészeltek a tető léceit, azután nyugodtan bemásztak a padlásra, onnan lesétáltak a lépcsőkön, s kifosztottak egy boltot: ez történt tegnap virradóra Alsólendván. S ebben a dologban nem az a szomorú, hogy Alsólendván esett meg ez a kis szenzáció, hanem az, hogy a főutcán esett meg. Négy esztendővel ezelőtt szintén kiraboltak egy alsólendvai boltot, szintén a főutcán, szintén hasonló módon, s a tisztelt betörő urak akkor is olyan nagy biztonságban érezhették magukat, hogy a felület kihordták az utcára s a tulajdonos reggel a portékáját szépen sorba rakva ott találta meg a tulsó utcatoron, a gyalogjárón. Akkor is szörnyűkölve kiáltottunk fel a vakmerő gaztett hírére: hol vannak az éjjeliőrök?! Ezt tesszük most is. Mert mégis csak borzasztó az, hogy fizetett emberek vannak, akiknek kötelességük volna a polgárság vagyonára éber őrködéssel vigyázni, s ők azalatt, míg élelmes gazemberek leszedik a házam tetejét, rést fűrészelnek a tetőlécek között, azután bejönnek hozzám és elrabolják — tegyük fel — az üres bugyellárisomat, miközben engem és családomat felkoncolnak: borostás állukat görcsös botjukon nyugtatva horkolnak a patika küszö-

bén, vagy még komótosabban: a Wortman-ház előtti padon. Hát akkor mi a fenének ide éjjeliőr, négy is, ha sem a részeg emberek nyám-nyám négerek győzelmi dalához hasonló ordítózásaitól, sem pedig a háztetőnk leszedésétől nem tudnak megvédeni bennünket éjszakák idején?!

Egy kukk nem sok, annyit se szólóknak, ha ennek a szomorú szenzációnak a színhelye — mondjuk — a Malom-utca egy sötét, elrejtett zuga lett volna, de az, hogy a város közepében, a legforgalmasabb utcán felszedhessék egy ház tetejét és kifosztassanak egy üzletet ugyszólván az éjjeliőrök orra előtt: ez örök szégyene marad a lendvai közbiztonságnak.

De ebben a szomorú historiában valami vigasztaló is van. Az, hogy a tisztelt betörő urak csak a pénztárt és kellő mennyiségű trafikot vittek el, s a házat otthagyták. Mert a mi szemfüles éjjeliőrök miatt a házat is elvihették volna. El bizony. (o.)

— **Kinevezés.** Mint a hivatalos lap közli, a király dr. Horváth Ferenc alsólendvai kir. járásbírósi albirót kir. járásbíróvá nevezte ki.

— **Az alispán városunkban.** Arvay Lajos alispán szerdán, i. hó 16-án Alsólendván időzött, mely alkalommal vizsgálatot tartott a fősolgabírói hivatalban. A hivatalvizsgálat déli 1 óráig tartott s délután az alispán Székely Emil fősolgabíró és dr. Józsa Fábian járásorvos társaságában kocsin Belatinca ment, hol a belatinci új járási székhely felállítás ügyében tartott értekezleten részt vett s megtekintette a belatinci fősolgabírói hivatal és lakás céljára a község részéről kijelölt épületet.

— **Eljegyzés.** Gollerits Lujzika urleányt, postánk szeretetreméltó és kedves kiadóját, eljegyezte Szabó Pál takarékpénztári könyvelő, a lendvai aranyifjúság egyik szimpatikus tagja.

— **A járási orvos szabadságán.** Dr. Józsa Fábian alsólendvai járási orvos tegnapelőtt 28 napi tartózkodásra a Balaton mellé utazott. Helyettese ez időre dr. Brüller József községi, tb. járási orvos.

— **Nagykanizsa gyászja.** Vécsei Vécsey Zsigmond, Nagykanizsa város ambíciós, népszerű polgármestere 48 éves korában vasárnap éjjel elhunyt. A mindenki által tisztelt és becsült polgármester, kinek a mai Nagykanizsa megteremtésében felejthetetlen érdemei vannak s aki egyik leglelkesebb mozgatója volt a kanizsa-lendvai vasút ügyének, a fővárosi Pajorzsanatoriumban

halt meg, hol vakbél- és tüdőgyulladás miatt feküdt két hétig. Holtestét Nagykanizsára hozták, a városház dísztermében ravatalozták fel s az egész város lésvéte mellett csütörtökön nagy pompával temették el.

— **Személyi hír.** Mály József zalaegerszegi árvászéki elnökhelyettes folyó hó 16-án, szerdán városunkban tartózkodott s a város házán a gyámügyeket vizsgálta meg.

— **Egyházi hír.** Töke Károly lenti káplán a vas megyei Baltavárra plebánossá neveztetett ki.

— **A főispán szabadságán.** Dr. Balás Béla, Zalavármegye főispánja tegnapelőtt kezdte meg hosszabb nyári szabadságát, melyet a schweizeri Schöneckenben fog eltölteni.

— **Az alsólendvai járás kettéválasztása.** Mint ismeretes olvasóink előtt, a belatinci érdekesség körében akció indult meg, hogy a belatinci, murabaráti, bagonyai, bántornyai, cserföldi és zorkóházi körjegyzőségekből Belatine székhellyel új közigazgatási járás létesüljön, mely a 13-ik járás lenne a megyében. Az ügyet — mint annak idején bőven közöltük — a meggyűlölt és tárgyalt s nagy szótöbbséggel meg is szavazta a több mint 50.000 lelket számláló alsólendvai járás kettéválasztását. A megvétel az ügy a belügyminiszteriumhoz került. Most pedig arról értesülünk, hogy az új járás ügye olyan előrehaladott stádiumban van, hogy még ebben az esztendőben be fogják fejezni a szervezési munkálatokat s a jövő, 1914. év elején megalakítják az új járást is. Arvay Lajos alispán Székely Emil alsólendvai fősolgabíró és dr. Józsa Fábian járási orvos társaságában szerdán délután Belatincon járt az új járás ügyében s megtekintették a község részéről a főbírói hivatal céljára kijelölt épületet.

— **Elmarad a népfelkelők jelentkezése.** A honvédelmi miniszter körrendeletben értesítette Zalavármegye törvényhatóságát, hogy az évenként kötelező időszak népfelkelői jelentkezés az idén elmarad.

— **Betörés egy üzletbe.** Valami merész, elvetemült ember tegnapelőtt, csütörtökön éjjeli vakmerő módon tört be itt Alsólendván Freyer Fülöp főúri vegyeskereskedésébe. Pénteken reggel, mikor Freyer az üzletet felnyitotta, azonnal észrevette, hogy az éjjel folyamán idegen járt az üzletben. E meglepő felfedezés után Freyer a csendőrségre küldött, honnan a nyomozás bevezetése végett Patkó járásörmester ment el a színhelyre. Megállapították mindenekelőtt, hogy a betörő a padlárson keresztül hatolt az üzletbe. A padlárson ugyanis egész könnyen le lehet jutni a boltba s ezért a tolvajnak csak a padlásra való feljutás okozhatott nehézséget. Ezen pedig akként segített, hogy a ház Városház-utcai oldalán felkuszott a bástyára, melyen végigmenve, a bástya végződésénél a ház tetejére mászott, itt egy akkora helyen, melyen egy ember bebujhat, felszedte a zsindelet, majd pedig egy valószínűleg magával hozott kis kézi fűrésszel egy tetőlécezt elvágott s az így nyert résen kényelmesen bemászott a padlásra. Innen aztán már gyerekjáték volt lesétálnia az üzletbe. A betörésnek kitűnő idő kedvezett, egész éjjel zuhogott az eső s olyan pokoli sötétség borult a főútcára, hogy a háztetőn működő betörő kockázat nélkül végrehajthatta merész vállalkozását. A dologban pedig az a legérdekesebb, hogy a tulajdonos és a fia közvetlenül az üzlet melletti szobában aludtak s dacára annak, hogy a szobát csak egy vékony üvegajtó választja el az üzletől, semmi neszt sem hallottak. A tolvaj kiürítette a pénzeszközök s nagymennyiségű dohányárut vitt el. A kár nagyságát még nem tudják pontosan. Minden jel arra vall, hogy a betörést a helyzettel ismerős egyén követhette el, aki még ezenfelül meglehetősen gyakorlattal bír a tetőmászásban is. A vakmerő betörőt most erélyesen nyomozza a csendőrség.

— **Színészek jönnek (?)** Tegnapelőtt itt járt a Radó Béla-féle színtársulat titkárja s érdeklődött, hogy a társulatnak Zalacentgróról érdemes volna-e két hétre Alsólendvára jönnie. De ugylátszik, a titkár nem találta legmegfelelőbbnek a lendvai talajt, mert egyenlőre lemondott az ideutazásról s a legközelebbi vonattal visszautazott Szentgrótra.

— **Szakácsnők mulatsága.** Az alsólendvai szakácsnők ma, vasárnap este a Deutsch-féle vendéglőben nyári mulatságot rendeznek. Beléptidő 1 korona. Azokat, kik tévdétsből meghívót nem kaptak, ez uton hívja meg a rendezőség.

— Igen? Tudni akarod? A valót? Hát jó! Tudd meg! — és a férfi vonagló ajkain száron kusztott elő egy kínos nevetés. — Nos igen, szólni akartam, mert... sikkasztottam!

— Jézusom!

— Hozzányultam a bank pénzéhez. Eddig tudtam titkolni, takargatni a hiányt, holnap minden kiderülhet. El akartam menekülni valahová idegenbe, hol nem ismernek, hol dolgozhattam volna tovább érte, érettetek... A nagyvilágnak meghaltam volna. Meglelték volna ruháimat valamely víz partján... Régen szolgálom a bankot, az ősszeg nem oly nagy, rátok és réam való tekintettel a te esdeklő szavaidra talán hallgattak volna...

— Sikkasztottál...

— Kellott! Te is beteg voltál... néha játszottam is.

— Te?

— Persze, nem tudtad... Hiszen csak ritkán történt De üldözött a balsors, mindig vesztettem. Az uszorakölesön roppant szaporodik és hizik, mint a falánk kigyó... Igen, így van... vesztettem is és az uszora... Szökőm kell! De neked mindig küldök annyit, hogy élhess...

— Velem ne törődj! De te... börtönbe kerülél... Nem, nem! Menekülj! Gyorsan, gyorsan! Vidd az irományokat... Megvan minden? Hamar, hamar! Te eltűnsz, meghalsz... én meggyászolok... Siess! Én majd odaborulok az igazgató elé és megkérem, ne jeltens fel...

Dolgozni fogunk... te is, én is, és megértjük a kárt... Eladok mindent... Menekülj! Siess!

És az asszony lázas gyorsasággal férjére dobta a kabátot, az irományokat belegyömöszölte a táskába...

— Kell még valami? Mindent kiszedtél a fiókokból...

Odarohant az asztalhoz és felkapott egy csomagot, Egy kis levele esett ki belőle. Illatos, lilaszínű. Az asszony utánanyúlt. Szeme megakadt egy szón. Csak néhány szó volt benne, ennyi:

„Ha már miattam vétkezted, vedd meggyek.

Csókolt Vilma.”

Az asszony megdermedve állt egy pillanattig, majd felkapta az asztalon fekvő csomagot és a férje arcába vágta

— Gazember, hitvány! — kiáltá és azután ugy, ahogy volt, kirohant a sötét, hideg éjszakába.

A kapun éppen akkor jött be valaki. Az asszony félrelökte és kiszaladt az utcára, a hol egy rendőr járt behúzott nyakkal fel s alá. Hozzáfutott.

— Segítség! Jöjjön... jöjjön kérem... betörték a lakásomba... a tolvaj még ott van... siessen, mert szökni akar...

A rendőr sietve követte az asszonyt fel a lakásba. A férj még ott volt.

...A nyitott ajtónon besivított a szél. Egy rosszul zárt ablakot vad erővel csapott a falhoz; az üveg szerteförve, csörömpölve esett a földre...

—y.

— **Zalavármegyei jegyzők gyűlése.** A Zalavármegyei Községi és Körtjegyzők Egyesülete holnap, f. hó 21-én délelőtt 9 órakor Keszthelyen, a városház nagyertermében tartja szokásos évi közgyűlését. A közgyűlésnek tárgysorozata 31 pontból áll. A közgyűlést ma, vasárnap választmányi ülés előzi meg.

— **Hatósági bejárás a moziba.** A megnyitás előtt álló alsólendvai állandó moziban tegnap délelőtt ejtették meg a hatósági bejárást. A bejárást a nagykanizsai iparbiztos ejtette meg, s részt vett azon a helybeli főszolgabírói hivatal részéről Szilágyi Dezső szolgabíró is. A hatóság a moziban mindent rendben levőnek talált s így a megnyitáshoz a legkisebb akadályra sincs.

— **A Hadik-mumia az Érdekes Újságban.** A legutóbbi Érdekes Újság öt szép képet közöl a lendvai Hadik-mumiáról abból az alkalomból, hogy most, július 11-én mult 310 esztendeje Hadik Mihály lovag halálának. Az első kép a mumiát mutatja be teljes valóságában, a második azt a koporsót, amelyben a mumiát megtalálták, a harmadik a mumiát a mai elhelyezésben, a negyedik a Szentháromság-kápolna külsejét s az ötödik a kápolna belsejét. Az igen sikerült, mondhatni művészi felvételek Wolf Miklós gyógyszerész-tanhallgató fotografáló-tehetségét dicsérik.

— **Szerencsétlenség a viharágyuzásnál.** F. hó 16-án este 8 óra tájban súlyos szerencsétlenség történt az alsólendvai Szentháromság-hegyen. K. o. b. a Antal 20 éves viharágyu-kezelő a szőlőügy felett összetornyosult jégfelhőkre viharágyuból lövődözött. Amint az egyik lövényt elcsúsztatott, abban a pillanatban a nagy szélvihar a lángot visszacsapta s Kotba ruhája meggyulladt. A szerencsétlen legény mint egy élő fátyla, hangos kiáltással szaladt Murkó vics János ny. polg. isk. tanár háza felé, honnan a lármára kirohantak s Kodbáról letépték az égő ruhát. A boldogtalan legény különösen az arcán, mellén és a kezén égett össze borzalmasan. Most a lakásán fekszik súlyos betegen.

— **Football-verseny Alsólendván.** Mint említettük, az alsólendvai Sport-Club augusztus hó 3-án a Blau-féle kerthelyiségben nagyszabású táncmulatságot rendez. A mulatság napján délután a Club sportpályáján (az erénygárj áttelében) nagy football-mérkőzés lesz, melyben az alsólendvai Sport-Club 11 tagú footballcsapata s a csáktornyai football-egyesület 11 tagja vesznek részt. A rendezőség már most erősen buzgólkodik, hogy úgy a metsch, mint a mulatság szépen sikerüljön. A mulatságon a belépésnél minden vendég egy ingyen tombolajegyet kap s minden tizedik tombolajegy érdekes tárgyat nyer.

— **Új lap a megyében.** A Zalaszentgróton e hó folyamára jelzett „Zalavölgy” című hetilap kiadása egyelőre megszünt, amennyiben Nagy Sándor könyvnyomdász közérdek szempontjából lemondott egy alakult lapbizottság javára.

— **A muraszombati polgári iskola.** Végre valahára megérkezett a kultuszminiszter leírata a muraszombati polgári iskola felépítése ügyében. Ugyan nem egészen úgy, mint azt a muraszombatiak várták, mert Jankovich László kultuszminiszter a polgári iskolának sem a jelen, sem a jövő éven való államosítását nem helyezi kilátásba. Sőt a leiratban is kijelenti, hogy nincs kifogása az ellen, ha Muraszombat község szept. 1-ével a polgári iskolát községi joggal és saját költséggel megnyitja. Mint értesültünk, a miniszteriumban, habár most még nem is adtak garanciát az államosításra, ha arra kerül a sor, sem a referáló miniszteri tanácsos, sem maga a miniszter nem gördít akadályt az államosítás elé.

— **Rejtélyes módon eltűnt kocsis.** Titokzatos módon tűnt el folyó hó 10-én Rezső ny István lendvaerdői tyúkász kocsis, Kopin István 56 éves vend ember. Rezső ny e hó 10-én egy baromfiakkal megrakott kocsival bejött Alsólendvára s itt a baromfiakkal feladva a vasutón, a szállítmánnyal együtt ő is elutazott Grácsba. Mielőtt elutazott volna, meghagyta kocsisának, Kopin Istvánnak, hogy a kocsival és a lovakkal itt Lendván, a vasuti vendéglőben várjon reá, ő másnap visszaérkezik. Rezső ny másnap meg is jött, de úgy a lovaknak, mint a kocsisnak hiált helyét találta. Eltűntek nyomtalanul. A kocsit és lovakat azóta Stridóvár környékén látták kóborolni, a kocsis azonban nem volt velük. A csendőrség, mely a rejtélyes ügyben erélyes nyomozást indított, azt hiszi, hogy Kopin bűnténynek esett áldozatul.

— **Az elhagyott ember halála.** Kondákor József 67 éves dobrii öregember nagy magányosságban, mindenkitől elhagyva éledgett a falu szélén levő házikójában. Csütörtökön délelőtt az alsólendvai járásban dühöngő vihar idején Kondákor kint foglalatokodott a kertjében. Dobri község környékén a villám több ízben leütötte s egyik a kertjében tartózkodó Kondákort érte, aki azonnal meghalt. Három napon keresztül, egészen szombat délig feküdt holtan, anélkül, hogy valaki tudott volna a haláláról. Szombaton délelőtt az istállóban levő tehén az éhségtől bögni kezdett s erre lettek csak figyelmesek a szomszédok. Átmentek Kondákor portájára, hogy megnézik, mi baja lehet az állatnak s így akadtak rá az öreg ember megfeketedett, fűszökös holttestére a veteményes ágyak között. Kondákor tragikus haláláról jelentést tettek a kir. járásbírósnak, mely a temetést engedélyt dr. Peiss Mór alsólendvai körorvos véleménye alapján megadta.

— **Az érettségi vizsgálatokat eltörlik.** Mint jól értesült helyről halljuk, az idei volt az utolsó érettségi vizsgálat. A közoktatásügyi miniszterium ugyanis törvényjavaslatot készített az érettségi vizsgálatok eltörléséről. Ehelyett felvételi vizsgálatok lesznek az egyetem különböző fakultásain és egyéb főiskolákon. A törvényjavaslatot a kormány még ebben az évben letárgyalatja.

— **Ki menjen előbb a révré?** Küzmes Mátyás és Ferenczek István sertéskecskedők vasárnap reggel sertéseket hajtottak a járásunkbeli Középbesztercére. Amint a murafüredi révhöz értek a sertésekkel, ép akkor értek oda kocsi-jukkal Kelenc Ferdinánd és Csernek József alsóbesztercei lakosok s a kereskedőkkel veszekedni kezdtek, hogy ki menjen előbb a révré. Ebből verekedés támadt s Kelenc és Csernek löccsel és bottal úgy összeverték a kereskedőket, hogy ezek alig tudtak hazamenni. A verekedésről jelentést tettek a kir. járásbírósnak.

— **A „Vasárnapi Újság” utolsó száma egész sereg érdekes képet közöl** Márkus Emília hüvösölgyi villájáról, a délvidéki árízról, a het különböző aktualitásairól. Pekár Gyula a rejtélyes Bretagneról ad érdekes közleményt szép képekkel, Pasztor Árpád a szadagóri csoda-rabbiton mutatja be, Lenárt Róbert finom angolországi rajzokat hoz. Szepirodalmi olvasmányok: Kvassay Ede regénye, Dutka Akos, Kárpáti Aurél és Lovassy Károly verset, Földi Mihály novellája. Egyéb közlemények: Oláh Gyula cikke az ötvényes évek hazafias mozgalmairól, Chernel István cikke Chernel Mihályról, XVIII. századi híres magyar katonáról s a rendes heti rovatok: Irodalmi és művészeti, sakkjáték.

— **A „Vasárnapi Újság” előfizetési ára** negyedévre öt korona, a „Világkronika”-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Újság” kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. szám). Ugyannyit megrendelhető a „Képes Néplap”, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, felévre 2 korona 40 fill.

— **Repülőnap Nagykanizsán.** Igen sikerült repüléseket mutatott fel vasárnap délután Dobos István pilóta Nagykanizsán. Dobos háromszor szállott fel, egyszer körülrepülte a várost s mindegyik felszállása pompásan sikerült. A sok ezer főnyi közönség lelkesen ünnepelte a bátor aviatikust. Dobos kedden délután megismételte a repülést.

— **Halállal lakolt a bűnéért.** A zalamegyei Kapornak községben nem igen volt csinosabb leány Takács Máninál. Sudár, szőke szépség, alig mult 19 esztendő. A kapornaki legények közül öten is versenyeztek a szerelméért, a farsangban kérője is akadt, de az ő szíve egy hatodik felé hajlott, egy szomszéd falubeli legény felé. Néhány hét óta aztán különös történeteket meséltek a kapornakiak a csinos Mariskáról.

Az utóbbi napokban meg már közeledő golyákepelésről is tudtak a kapornaki nyelvek s ami Mariska néve a legszomorubb volt, ezek a hírek egytől-egyig igazak voltak. Mikor a leány érezte, hogy szerelmének következménye lesz, közölte a nagy titkot a szeretőjével.

— **Vigyen el kelmé a szegény elől,** mert megötöm magamat, — esdekelte a szép leány. Csakhogy a legény erről hallani sem akart. El sem vehette, mert még tul sem volt a katonasoron. Azt tanácsolta a leánynak, hogy forduljon egy kapornaki öregasszonyhoz, az őt forintért szívesen segít az ilyen megessett, szerelmes leányon.

Takács Maris szomorúan bár, de elment a javasasszonyhoz, aki most vasárnap elvégezte rajta a súlyos operációt. — A bűnös Maris lefizette az ötpengőt és hazament. Másnap pedig nem bírt feikelni, olyan beteg lett. És harmadnapra meghalt, az orvosi látélet szerint vérmérgezés okozta a halálát.

A lekiismeretlen javasasszonyt a csendőrség letartóztatja.

— **Gazdasági tudósítók megjutalmazása.** A földművelésügyi miniszter ez évben is azokat a gazdasági tudósítókat, kik az 1912. év folyamán kiváló szolgálatot és buzgóságot tanúsítottak, erkölcsi elismerésben, illetve anyagi jutalmazásban részesítette. Hosszabb idő óta teljesített szolgálatért 30 gazdasági tudósító elismerő díszoklevélben, 244 gazdasági tudósító pedig anyagi jutalmazásban részesült. Szétosztásra került 44 drb. tenyészsertés, 21 drb. úszó, illetve bikaborjú, 15 baromfi család, 23 drb. gazdasági gép és eszköz, 28 drb. vadászfegyver, 67 drb. mezőgazdasági lexikon, 6 drb. olajfestmény és 46 dísz- és emléktárgy.

— **Megunta az életét.** Stauber Mihály szentmihályi utkaparó már nagyon megunta az életét és többször hangoztatta hozzátartozói előtt, hogy öngyilkos lesz. Kedden végrehajtotta sokat emlegetett öngyilkosságát. Hozzá tartozói elmentek hazulról, s ezt az időt használta fel terve keresztülvitelére. Felment a padlásra és felakasztotta magát, s mire észrevették, már nem volt benne élet. Levelet hagyott hátra, melyben azt írja, hogy megunta az életét.

Néki.

Egy dalt akartam írni rólad,
Gyönyörűt, — szebbet, mint te vagy;
A Muza mindig hű volt hozzám,
Az egyszerű mégis szerbe' hagy.

Pedig itt enyeleg köröttem,
Rám mosolyog és integet,
Kacag, mulat, hogy im hiába
Keresgetem a rimeket.

Száz gondolat cseng a szivemben
S dalokba szólni nem bírom,
Leikem vergődik tehetetlen,
— Hever a toll a papíron...

A Muza hűtelen. — Hogy írjak?...
Kitárom tiszta szivemet,
— Ugy sincsen szebb rim a világon:
Beleírom a nevedet...

Szerkesztői üzenetek.

H. L. Debrecen. Ez is olyan hosszú, hogy mai számunkba nem tudtuk beleszerintni. Egyik közeli heten jön. **Nem fáj már...** Inkább fájna s ne írna verseket. Vagy ha ír is, hagyjon nekünk békét.

GAZDÁK ROVATA.

A házi nyulak nyári takarmányozása.

A melegebb idők beköszöntésével a nyulak kezdik megenni a száraz takarmányt, kezdenek válogatósabbak lenni s mindjobban megkívánják a zöltségfelét. Tehát a nyulenyésztőknek még a nyár előtt kell gondoskodniuk arról, hogy nyáron zöld takarmányt adhassanak nyulainak.

Hogy az mi legyen, abban ők nem igen válogatósak, mert tudjuk azt, hogy a nyúl igénytelen állat, a leckekevénybe eddellet is megelékszik. Megeszik — kivéve a mérges növényeket — mindenféle parajt, falevelet. Különösen szereti az akácia levelét s még jobban a virágját. Ugyisintén a gyurkafa (sövény) gyöngye levelét, tányérróza, hónapos retek levelét. A papsajt is nagyon kedvelt eddellet. Azonkívül igen szeretik a salátát, káposzta, karaláb, karfiol levelét s minden konyha- és kerti hulladékok. Kedves eddellet a lóhere s azt igen mohón falják, mi fölűvödést okozhat, ha sokat esznek belőle. Azért ne adjunk nekik azonnal, amint lekaszáltuk, hanem a lekaszálas után való nap. Addig azonban nem szabad rákason hagyni a lóherét, hanem rácsra rakva kell szárítani.

Most még azokról a növényekről óhajtok megemlíkezni, melyeket igen érdemes nyúltakarmánynak elvetni, s melyek kisebb darab földről is bőseges termést adnak.

Ilyen a csicsóka, melyet nagyon szeretnek s melynek úgy a gumóját, mind zöldjében a levelét és a szárát is megesszik. Gumója különösen szoptatós nyulaknak kitűnő eddele, mert bőven tejelek fölé. Ezt kerben kerítés mellé is lehet ültetni.

A marhakáposzta is sok takarmányt ad,

mert nagyra megnő s nagy, dus leveléből kisebb darab földről is többet kapunk, mint a közönséges káposztából. Késő őszi, egész a fagyok beálltáig szolgáltató levelet.

Továbbá igen dus takarmányt ad a zabos-bükköny. Ezt tavasszal elvetjük s zöldjében hordjuk be a nyulaknak. A zabosbükkönynek még az az előnye is megvan, hogy mikor már fölszedtük, még utána a földre csalamádét vethetünk, mi a nyulaknak még szintén sok értékes takarmányt szolgáltat.

A falevelek közül ártalmas nekik a barack-falevél, a vetemények közül pedig a zöldhagyma szára.

A nyulaknak a zöld takarmány mellé víz adni nem szabad, mert hasmenést kapnak tőle. Etetésnél a zöldszéfélyből egyszerre keveset adjunk nekik, mert az megfogyad s akkor nem szívesen eszik meg. Inkább keveset adjunk egyszerre és sürűbben etessünk.

Ha mégis hagyánák ott az eledelükből, ne hagyjuk sokáig előttük, hanem a fonyadt maradókat naponta távolítsuk el, mert különben megrothad s ártalmassá válik. Rothadt, penészes, vagy napon fölmelegedett zöldszéget ne adjunk nekik.

A teli száraz takarmány után ne azonnal — minden átmenet nélkül — fogjuk rá csupa zöld takarmányra őket, hanem fokozatosan.

A méhesről.

A dolgozó vagy gyűjtő méhek, amint a nevük is mutatja, a család munkásai. Ők végzik mind a külső, mind a belső munkát. A bölcsőből lett kiképzésük után nyolc napos korukban már kirepülnek, de csak 16—18 napos korukban lesznek gyűjtő méhekké.

Egy-egy méh egyszerre legfeljebb 0.001 (egy ezredrész) gramm mézet képes szállítani, mégis egy törzs 1—50 kgr. mézet is képes nyáron át begyűjteni. Gyűjtésköre mintegy fél órányira terjed.

Az öregebbek gyűjtik kint a virágpórt, a mézet, illetőleg a növények édes nekvét (a nektárt), a propolist (tapaszt), sőt és vizet. Őrzik a kast az idegenek támadása, kifürkészése ellen. Védelmükben a potrohuk legvégébe rejtett fullánkjukat, melynek belső vége egy méreggel telt hólyaggal (méregtáska) van összeköttetésben, használják fegyverül.

A fiatalabbak a mézből és virágpórból készítenek a méhtápot s azzal etetik a fiasitást. A mézet és méhtápot átdolgozzák viaszra s a kiválasztott viaszból építik a lépeket. A méhokban fentartják a meleget s a meleg folytonos fenntartása által érlelik és kiköltik a fiasitást. Továbbá, tisztogatják a kast s a külső munkások által behordott mézet átdolgozzák s a bődönökbbe elhelyezik, a propolisal betapasztják a hézagokat; egyáltalán a fiatalok a belső munkát végzik.

A dolgozó méhek ugyan szintén nőtények, azonban nem lévén tökéletesen kifejlesztve, párosodni s annak folytán megtermékenyülni nem képesek. Ők nincsenek hivatva a család fenntartására, hanem a munka teljesítésére. A többi méheknek, t. i. a heréknek nincs fullánkjuk. Az anyaméheknek van ugyan fullánkjuk, de azt csak rendkívüli esetekben, ha életük veszélyeztetve van, használják, állítólag midőn más királynával (a versenytársal) az uralomért, az élet-halál harcot vívják.

A Fűton egy szép butorozott szoba kiadó. Bővebbet a kiadóban.

Nyiltér. *)

MICZI

keres Alsólendván jószívű családnál szolgálatot. Képes elvégezni az összes egyszerűbb házi dolgokat. Huszonöt évig volt és dolgozott a Kotschyné (született Hajmásy) nagyságánál s ez a bizonyos uriaszony most annyi esztendő után minden nélkül elkergette.

Aki szolgálatba kívánja venni, szíveskedjék írni Mathilda Husnyak Varasd, Milicska-u. 10. címre. Azonnal szolgálatba léphet.

Husnyak Gyula, Varasd.

*) Az e rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a Szerkesztő.

678/1913. vh. szám.

Arverési hirdetemény.

Messer Gyula végrehajtató javára a szombathelyi kir. járásbíróság 1913. Sp. I. 237/3. sz. kielégítési végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbírószág 1913. V. 178/6. sz. kiküldetést rendelő végzése alapján 369 kor. követelés s járulékaik kielégítésére Lenti községben

1913. évi július 21-én d. e. 9 órakor

két szürke herélt ló, két sárgafedeles kocsi, egy terhes szekér és egyéb ingóságok 920 korona becsértékben bírói árverés útján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kiküldetési áron alul is a legelőbbet ígérő által megvettnék jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígert nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az előverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legelőbbet ígérő a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal ujabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többlethez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles s az árverés további folyamán részt nem vehet. Alsólendván, 1913. július 3-án.

Havel, kir. bir. vhaajtó.

- Gépolaj
- Ásványolaj
- Hengerolaj, sötét
- Hengerolaj, világos
- Tovote kenőcs
- Carbolineum, barna
- Carbolsav, fekete
- Pissoir olaj
- Kőszén-kátrány
- Vizmentes ponyvák
- Lenzsákok
- Gyanták

legjutányosabb eredeti gyári árban kaphatók

Arnstein Benő

kereskedésében Alsólendván.

Szőlősgazdák figyelmébe

ajánlom nagy raktáramat

réz- és fa-permetezőekben és mindenféle permetező-részekben.

Permetezőket olcsó napi díjazással kölcsön is adok!

Mindennemű permetező javítását szakszerűen, olcsón végzem!

Sipos Lajos épületbádogos

ALSÓLENDVA.

15—13

Cipője mindig új lesz, ha Färbolt használ!

„FÄRBOL“ restauráló szer feleslegessé teszi a közönséges cipőcreme használatát. „FÄRBOL“ által mindenki azonnal új alakíthatja át foltos, piszkos, kopott barna cipőit. „FÄRBOL“ eltünteti minden szépséghibát a cipőről. „FÄRBOL“ barna, sárga, szürke és fekete színben kapható. „Färbol“ kefével együtt. „FÄRBOL“ használat után rögtön megszárad s azonnal tükörfényes színt ad a cipőnek. Aki egyszer kísérletet tett a „FÄRBOL“-lal, örökké hálás lesz a feltaláló iránt.

Egyedüli elárúsító a járás területére:

Báder Hermán cipész, Alsólendván.

A Karizsai-utcában, a volt Iványi-féle házban egy vagy két csinosan

butorozott SZOBA

azonnal kiadó.

Bővebbet a házban. 3 3

Takács Ferenc

asztalos ALSÓLENDVÁN.

Ajánlja nagy raktárát mindennemű

temetkezési cikkekben.

Nagy választék 24—23

kész koporsókban,

szemfedél, sirkoszoruk, koszorúszalagok, mirtuszcokrok, fejkoszoruk, fátyolok, halotti ruhák, cipők, harisnyákban stb. Koporsódíszek és szalagbetűik legnagyobb raktára.

== Mérsékelt, legolcsóbb árak! ==

Pacolin

Pacocroolin-PEARSON.

Egy erős hatású fertőtlenítőszer, különleges anyagból előállítva, nélkülözhetetlen minden házban és istállóban.

Allandó használata által megóvjuk magunkat fertőző betegségektől.

Kérjük az állatorvos véleményét az istálló rendszeres fertőtlenítésének értéke felől!

Mindenütt kapható!

Óvakodjunk értéketlen utánzatoktól és kérjük határozottan

PACOLIN-PEARSON-t csakis ilyen elmozott dobozokban.

Legolcsóbb fertőtlenítés!

Csak Pear-on fele készítményt használjunk.

PACOLIN MEDOL CREOLIN

1 kg K 150 (rüh elleni szer) 100 gr 60 f, 1 kg K 240

Mindenütt kiténtve!

Utóbbi kiténtések: Arany érem és tiszteletdíj Turinban, Drezdában, Brüsszel, Rio de Janeiroban. Használati utasítás és vélemények sok évi használat eredményeiről a lerakaton kaphatók.

Kapható Alsólendván Fuss F. Nándor gyógyszerárában.

Aug. 1-én megnyílik a „Schrantz-Áruház“

Alsólendván, Templom-tér, Dr. Filkor-féle házban!

Legolcsóbb bevásárlási forrás és legnagyobb választék az összes rőfös-, rövid- és divatárunkban!

Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.

HELYBELIEK:

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, esemege-, üszgvetemény-magvak, ugyszintén norinbergi- üveg- és porcellánkereskedése. Deszka-, épületfa-, szénraktár

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BECK MIKSA sütődéje a Főuton (saját ház).

BORS ISTVÁN kőtelgyártó.

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS bábsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, diszmi-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Özv. FARAGÓ ISTVÁNNÉ borbély- és fodrász.

FEHÉR ANTAL köröm- és kocsikovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GREGORENCISZ JÓZSEF szikvizgyára. Kivá-natra szikvizet vidékre is szállít.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HARTMANN EDE férfi-szabó (Alsó-utca.)

HEGEDICS ISTVÁN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR épület- és butor-asztalos.

KANCSAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában

LEVÁRT JAKAB hentesáru-készítő, Szentjános-u.

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN órás és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árúkbán.

MAURER FERENC szobafestő és mázó.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gőz-lásági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona“ nagyvendéglője

MEIZL LAJOS narancs- és cukorka-kereskedő

Kanizsai-utca 93. (saját ház).

NÉMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut, Beck-f. házban

NÉMETH PÁL gép- és épületlakatos.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

PANDUR LAJOS szoba- és csemefestő, épület- és butor-mázoló

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut

SCHWARCKÁROLY bőrkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut).

SIPOS LAJOS épület- és műbádogos.

SIMONKA JÁNOS szikgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TUSKE FERENCNÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenélad fás és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és esemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárúkereskedése és Kobrak-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalu.

BERÉNYI ISTVÁN vasáruháza Lendvavásárhely.

BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztmárton

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédiés.

FÖLDES MÓR „Zrinyi“-kávéháza Csáktornyan.

FERÉNCZEK MIHÁLY szállodás és vendéglős

Varasd-Toplica.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkóc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédiés.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszerdahely.

GAÁL SÁNDOR, a rédiési hengergőzmalom bérője

GRUBER FERENC gőzmalma Göntérháza.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVÁTH MIKLÓS kereskedő Felsőmihályfalva

IVANICS FERENC ácsmester Hosszúfalu.

JERICIS IVAN ácsmester és kutszivattyu-berende-zése vállalkozó Mura hely.

„KÖZPONTI“ szálló Gödöllő.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése

Lendvahosszúfalu.

KEPE MIHALY Hosszúfalu. Elvállal mindennemű

betonmunkát. Kész csövek és hidak kaphatók.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagy-kereskedése, Eternit-pala előrusítása Muraszombat

KARDOS JÓZSEF vaskereskedése, nagy választék vas- és vasalásokban, gazdasági gép-, kovács-szén-, koks- és cement-raktár Mura sz o m b a t.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varró-gép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédiés

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza.

KÓSA MÓRIC szakvizsgázott cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Damása.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MILHOFER TESTVÉREK vegyeskereskedése

Lendvavásárhely.

MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pórszombat

MAYER JAKAB kereskedő Muraszerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NEMETH ISTVÁN cserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Mura hely (Deklezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

REICH HENRIK fűszer-, vegyesáru-, festék- és veteménymagvak kereskedése, bor-, sör- és pálinka-mérése Nagypalán.

REINER JÁNOS vendéglős s Petánci savanyúvíz központi raktára és szállítási vállalata Ligetfalva.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPOT butorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovász.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

TURNAUER BELLA kereskedő és vendéglős Murarev

TÓKA LAJOS málmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ác és építő-mester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

VOGEL SAMU vendéglős Szentgyörgyvölgy.

VARGA JÓZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.